

עת"א 18859/05/23 - זיאד חרירי, עומר חרירי (אסיר) ע"י נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

22 מאי 2023

עת"א 18859-05-23 חרירי(אסיר) ואח' נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני עותרים	כב' הנשיא רון שפירא
נגד משיבים	
1. זיאד חרירי	
2. עומר חרירי (אסיר) ע"י ב"כ עו"ד יניב אביטן	
1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים	
2. מדינת ישראל	

פסק דין

הרקע לעתירה וטענות הצדדים:

העותרים הגישו עתירת אסיר במסגרתה הם מלינים נגד החלטת המשיב להעבירם לכלא אלה שבמחוז דרום.

העותרים הינם נאשמים, עצורים פלייליים עד לתום ההליכים בגין ת"פ 4387-02-23 של ביהמ"ש המחוזי בחיפה החל מיום 10.05.23, במסגרתו הם מואשמים בביצוע עבירות של חטיפה לשם סחיטה, סחיטה באיומים, סחיטה בכוח, כליאת שווא ותקיפה הגורמת חבלה ממשית בנסיבות מחמירות. מוחזקים במעצר מיום 4.1.23, בעלי שיוך כנופייתי (חרירי). ריצו מאסרים קודמים. העותר 1 עצור גם בגין תיק נוסף במסגרתו הוא מואשם בעבירת איומים (ת"פ 7543-02-23 בבימ"ש השלום בראשל"צ).

העותרים טוענים כי בחודש פברואר '23 במסגרת הדיון בתיק המעצר כתב כב' השופט סילמן בהחלטתו כי על שב"ס לשקול העברתם למתקני מעצר וכליאה באזור הצפון נוכח שההליך יתקיים בחיפה ומשפחותיהם מתגוררות באזור. הם שהו בבית מעצר קישון קרוב ל-3 חודשים ולאחרונה הועברו לכלא אלה שבדרום. בעתירה הם מבקשים להתערב בהחלטה זו. העותרים טוענים כי העברתם לכלא במחוז הדרומי תקשה עליהם בנסיעות הלך ושוב לדיונים שיתקיימו בחיפה וקבועים לזמן הקרוב. נטען כי לעותרים אין עבירות משמעת משהייתם בבית סוהר קישון. נטען כי העברתם לכלא במחוז הדרומי כאשר התיק קבוע לשמיעת ראיות וצפוי להימשך שנים ארוכות וכאשר הם יהיו רחוקים מרחק רב מבני משפחתם הינה בלתי סבירה. כן נטען כי כתב האישום אינו מייחס לעותרים תקיפת שוטר או הפרת הוראה חוקית. המשיב נסמך על המלצת גורמי המודיעין אך לא ברור ממתי הידיעות והאם הן מצדיקות העברת העותרים. בגלל תכיפות מועדי הדיונים הקבועים בחיפה העותרים אינם מקבלים זכויות בסיסיות כמו ביקורים וקנטינה בשל המרחק והנסיעות התכופות. מדובר בפגיעה קיצונית בלתי מידתית.

עמוד 1

המשיב טוען כי ההחלטה נושא העתירה התקבלה על ידי ועדת העברות מחוזית ביום 4.5.23, אשר החליטה על העברת העותרים מבית מעצר קישון לכלא אלה שבמחוז דרום בשל שיקולים מודיעיניים. כן נטען כי הלכה פסוקה היא ששיבוצו של אסיר במתקן כליאה כזה או אחר מצוי בלב ליבת שיקול הדעת המנהלי של רשויות בתי הסוהר. לאסיר אין זכות קנויה לעניין מקום כליאתו ואין בהעברתו לכלא כזה או אחר כדי לפגוע בזכויות יסוד של האסיר. התערבות ביהמ"ש בשיקולי המשיב בעניין זה תהיה מצומצמת ובמקרים חריגים. שיקולי נוחות של האסיר או בני משפחתו אינם משמשים בדרך כלל שיקול רלוונטי. במקרה זה מעמדת גורמי המודיעין עולה כי בעניינם של העותרים קיים חמ"ן בדבר כוונות שליליות והלכי רוח בין ארגוני הפשיעה. ככלל שיבוצם של עצורים נעשה על פי המקום בו מתנהל משפטם מטעמי יעילות הנוגעים לצמצום תנועות אסירים והקלה על ניהול המשפט. אולם לצד זאת קיימים מקרים חריגים בהם לא ניתן להחזיקם במחוז בו מתנהל משפטם בשל טעמים מודיעיניים ומערכתיים, במיוחד כשמדובר באסירים מורכבים, כמו במקרה זה. מקום בו מונחים על כף המאזניים שיקולים של ניהול תקין של הכלא וכן שיקולים מודיעיניים המצויים בליבת שיקול הדעת המנהלי, יש לבכרם על פני שיקולים אחרים של נוחות האסיר. מדובר בהחלטה סבירה ומחויבת המציאות שהתקבלה משיקולים ענייניים ובהליך מנהלי תקין. במקרה זה קיים קושי משיקולים מודיעיניים ולכן אין מנוס מהחזקת העותרים בכלא אלה. מדובר במשימה מורכבת. מקומות הכליאה בשב"ס הם מצומצמים ובשים לב למגבלות שחלות על כליאתם של העותרים זה הפתרון שנמצא. בשים לב לפרקי הזמן הקצרים בין דיון לדיון המשיב יבחן אפשרות להשאיר את העותרים בקישון עד 01.06.23 ובהמשך זה יבחן לפי מועדי הדיון שייקבעו. לא ניתן להחזיק אותם באופן קבוע במתקן כליאה במחוז צפון בשל שיקולים מודיעיניים.

דין והכרעה:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, הגעתי למסקנה כי לעת הזו אין מקום להתערב בהחלטת המשיב לעניין שיבוצם של העותרים בכלא אלה, שכן לא נפל בהחלטה פגם המצדיק התערבות.

בכל הנוגע להחלטה בדבר קביעת מתקן הכליאה בו ישהה עצור או אסיר מסורה למשיב הסמכות ושיקול הדעת ורק במקרים חריגים יתערב ביהמ"ש בסמכויות שב"ס לעניין זה. למשיב שיקול דעת מרבי בכל הנוגע למקום מאסרו של האסיר/עצור, כגוף שאחראי על הביטחון, המשמעת והאבטחה בבית הסוהר [רע"ב 5695/19 איסקוב נ' שב"ס (08.09.2019)]; רע"ב 8858/15 סיבוני נ' שב"ס (03.08.2016); רע"ב 1460/11 אבוטבול נ' שירות בתי הסוהר (12.06.2011)]. לצד זאת יש לזכור כי על המשיב, ככל רשות שלטונית, מוטלת החובה להפעיל סמכותו באופן סביר ומשיקולים ענייניים בלבד ולאסיר/עצור, ככל אדם, יש זכות כי ההחלטה של הרשות בעניינו לא תתקבל משיקולים זרים ולא תפלה אותו לרעה [רע"ב 8858/15 הנ"ל].

בענייננו לא מצאתי בסיס לטענות העותרים בדבר חוסר סבירות ההחלטה של המשיב בנוגע לקביעת מקום כליאתם של העותרים. מהחומר המודיעיני שהוצג בפני ביהמ"ש עולה כי השיבוץ לכלא אלה נעשה בשל הלכי רוח בין ארגוני פשיעה וכוונות שליליות: דו"ח ידיעה 4351593, דו"ח ידיעה 4355548, דו"ח ידיעה 4384245. כאמור, החומר שהוצג מצביע על הסיכונים הנשקפים לעותרים ולגורמים נוספים והשיקולים המודיעיניים, המהווים שיקולים שעל המשיב לשקול בעת שיבוצם של העותרים במתקן כליאה ובאגף מתאים.

לאור המפורט, לא ניתן לקבוע כי החלטת המשיב אינה סבירה. על כן, ומאחר שמדובר בשיקולים שנמצאים בליבת

שיקול הדעת של המשיב, כגוף שאחראי על הביטחון והמשמעת בבתי הסוהר, הגוברים במקרה זה על שיקולי נוחות של העותרים, לא מצאתי כי יש מקום להתערב בהחלטה לעניין העברתם של העותרים לכלא אלה והעתירה בעניין זה נדחית. יחד עם זאת, כפי שציין ב"כ המשיב בדיון שהתקיים לפני, המשיב ישקול שוב, לאור תכיפות הדיונים שנקבעו וייקבעו בזמן הקרוב בתיק שמתנהל בחיפה, האם ניתן בכל זאת לשבץ את העותרים בכלא קרוב יותר למקום ניהול הדיונים. עוד יביא לעניין זה המשיב בחשבון כי הפתרון שנעשה בפול לפיו ציודם של העותרים מצוי בכלא אלה בעוד שהם מוחזקים בתנאים קשים בבית מעצר קישון, עקב ריבוי וצפיפות הדיונים, אינו יכל להחשב כהסדר מתאים ארוך טווח. מובן כי אם שתונה תדירות הדיונים כי אז משתנים גם שיקולים הקשורים בהובלות העצורים לבתי המשפט.

בכפוף לאמור לעיל, העתירה נדחית.

המזכירות תעביר עותק לב"כ הצדדים ולעותרים באמצעות שב"ס.

ניתן היום, ב' סיוון תשפ"ג, 22 מאי
2023, בהעדר הצדדים.
רון שפירא, נשיא